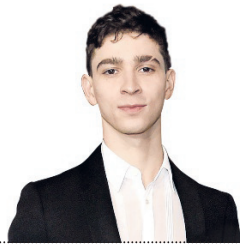

Foto AFP

47

De buitengewone Powell zet de meest bewogen, gemotiveerde en emotioneel onstuimige Tony neer die je waarschijnlijk ooit zult zien

Johnny Oleksinski in de *New York Post* over Isaac Powell als Tony.

Gemengde reacties op 'rauwe' West Side Story

Herien Wensink
Amsterdam

Donderdagavond beleefde *West Side Story*, zestig jaar na dato, opnieuw zijn première in New York. De productie van Ivo van Hove en Anne Teresa De Keersmaecker kon van tevoren al rekenen op veel aandacht, maar nu kunnen Amerikaanse critici hun definitieve oordeel vellen.

Er waren torenhoge verwachtingen – dit was immers bijna heilig Amerikaans cultureel erfgoed. En er was bij voorbaat al scepsis: gingen daar nu plots twee Europese avant-gardistische podiumkunstenars mee aan de haal? Dit najaar barstte al een online-relletje los toen bekend werd dat het geliefde *I Feel Pretty* uit de nieuwe versie was geschrapt.

Maar de ontvangst van de nieuwe *West Side Story* op Broadway, in regie van Ivo van Hove en met (voor het eerst) een gloednieuwe choreografie van Anne Teresa De Keersmaecker, is overwegend zeer positief. Alleen *The New York Times* is kritisch over deze eigentijdse remake van de fatale liefde

tussen Maria en Tony te midden van het New Yorkse bendegeweld. De gezaghebbende criticus Ben Brantley bleef naar eigen zeggen 'verrassend onaangedaan'.

Brantley heeft vooral kritiek op het intensieve gebruik van video en live filmopnamen – een handelsmerk van Van Hove en zijn vaste scenograaf Jan Versweyveld – waardoor de aandacht steeds naar de reusachtige filmschermen wordt gezogen, in plaats van naar de zangers en dansers op het toneel. Van Hove wilde een rauwere, hardere *West Side Story*, maar doordat de video steeds inzoomt op de knappe acteurs, schrijft Brantley, krijg je eerder het gevoel van een Calvin Klein-reclame. Bovendien raakt de aandacht volgens hem versplinterd door de combinatie van live actie en video, wat de ontroering in de weg zit. Vergelijkbare kritiek valt te lezen bij *Vulture*.

Andere media zijn veel positiever. *The Telegraph* en *Rolling Stone* geven vijf sterren. *The Guardian* (vier sterren) prijst de modernisering van beroemde liedjes en scènes. Zo laat Van Hove het mild-maatschappijkritische *Officer Krupke* nu gepaard gaan met videobeelden van

'MAMBO!' Amar Ramasar (Bernardo) en Yesenia Ayala (Anita) in de nieuwe choreografie van De Keersmaecker.

Foto Jan Versweyveld

racistisch politiegeweld. De scène waarin Anita, het liefje van Bernardo, bendeleider van The Sharks, in het origineel door leden van de rivaliserende gang The Jets wordt getreiterd, is in de nieuwe versie een schokkende bijna-

verkrachting. Er is lof voor de 'show-stopping' choreografie van De Keersmaecker, met agressieve accenten van taekwondo, krumping en boksen. Groepsnummers als *Rumble* en *Dance at the gym* zijn onvolprezen hoogte-

punten en actrices Yesenia Ayala (Anita) en Shereen Pimentel (Maria) zijn hypnotiserend, aldus *The Guardian*.

Ook *Variety* prijst de lef van Ayala als Anita, de betoverende onschuld van Pimentels Maria, en is bovendien vol lof over de 'zachtmoedige mannelijkheid' van Isaac Powell in de rol van Tony. Hun beroemde liefdesliedjes *Somewhere* en *Tonight*, zo schrijft *Variety*, 'zullen zelfs de koudste harten doen smelten'. Dat Van Hove koos voor een overwegend piepjonge cast – de meeste van de vijftig performers zijn tussen de 17 en 20 jaar, 33 van hen maken hun Broadway-debuut – wordt gezien als een gouden greep.

De *New York Post* noemt de nieuwe versie 'een triomf', en prijst de actuele relevantie van de productie, die zindert van hedendaagse polarisatie en verwijzingen naar reëel bende- en politiegeweld. Deze *West Side Story* is geen 'trip down memory lane', maar rauw, onregelend en echt, terwijl Van Hove tegelijkertijd het origineel respecteert. 'Het is nog steeds dezelfde geliefde show, zo schrijft de krant, 'maar opnieuw uitgevonden voor onze tijd'.